

60 ans de l'Association des Amis de l'Ecole française

Le 14 mai 2009

Allocution de Mme Françoise Bourolleau, Ambassadeur de France en Finlande

Madame la Présidente,

Madame le Proviseur,

(Monsieur le Ministre),

Chers Amis,

L'Association des Amis de l'Ecole Française fête aujourd'hui ses 60 ans, et j'ai plaisir à me retrouver parmi vous pour évoquer la force et la continuité de notre attachement commun au lycée franco-finlandais de Helsinki. Je tiens à féliciter et remercier l'Association pour ses longues années de collaboration passées ensemble et pour ses nombreuses initiatives individuelles.

Sans faire l'historique de l'Association des Amis de l'Ecole Française, que vous connaissez mieux que moi-même, je tiens à rendre hommage à Mlle Catherine Servé par qui tout commença. Préceptrice des enfants de l'ambassadeur Charles Magny, mon très lointain prédécesseur, à la fin des années 30, elle fonda en 1938 un jardin d'enfants français à Helsinki, qui fonctionna sans interruption pendant la seconde guerre mondiale jusqu'aujourd'hui. C'est encore sur l'initiative privée de cette même Mlle Servé que, depuis 1947, les élèves du jardin d'enfants ont eu la possibilité de continuer leurs études au sein d'une école élémentaire privée. Cette initiative a été soutenue par la mobilisation et la volonté des parents d'élèves de cette école qui souhaitaient voir leurs enfants

poursuivre leurs études jusqu'au baccalauréat, permettant ainsi la création en 1949 de l'Association des Amis de l'Ecole Française, votre association et c'est grâce à la détermination de l'Association, soutenue par l'Ambassade de France et la Société Finlande-France qu'a commencé le long chemin conduisant à la construction d'un nouvel établissement prestigieux, le Lycée Franco-Finlandais, dont les premiers élèves passaient le baccalauréat en 1964. Je tiens à souligner toute l'importance que garde l'Association des amis de l'Ecole Française qui continue encore aujourd'hui à s'occuper des activités du jardin d'enfants rattaché au Lycée Franco-Finlandais depuis 1957, et à épauler la communauté scolaire, accompagnant les élèves dans leurs parcours de réussite par de multiples initiatives dont je salue la variété et l'efficacité.

Comme l'ont fait mes nombreux prédécesseurs, (je suis le 14e ambassadeur depuis 1964) il n'est pas superflu de rappeler le rôle spécial que joue le Lycée Franco-Finlandais dans la coopération entre la France et la Finlande, rôle officiellement encadré depuis 1977 par un protocole d'accord intergouvernemental. Nous avons de bonnes raisons d'être fiers de cette collaboration franco-finlandaise, pour la formation au sein de cet établissement de nombreux talents qui ont pu s'épanouir et se développer dans le monde politique, juridique, culturel et scientifique, ainsi que dans les institutions européennes et aussi dans les milieux d'affaires. Or tout ceci n'aurait pu s'effectuer sans une coopération étroite puissante entre les institutions finlandaises et françaises. C'est pourquoi l'Etat français, malgré son propre réseau d'établissements français à l'étranger et les restructurations budgétaires continue de soutenir, autant qu'il le peut, le lycée franco-finlandais dont il attend

beaucoup en retour, celui-ci occupant au sein de notre dispositif international une situation tout-à-la-fois singulière et symbolique. S'agissant d'établissements non français, il existe en effet peu de pays à travers le monde, où notre investissement financier est aussi important. Partout ailleurs nos moyens sont, soit beaucoup plus modestes, soit réservés aux établissements français.

Aussi, en renouvelant notre confiance à la direction et aux enseignants du Lycée Franco-Finlandais, je tiens à dire que nous en attendons une coopération encore plus étroite, pour l'apprentissage de la langue française et, à travers elle, d'une pensée et de valeurs humanistes qui peuvent contribuer à la paix, la tolérance, l'intégration et le dialogue des cultures. Il est en effet important que cet établissement soit à l'avant-garde dans l'enseignement et le développement de la langue française. En d'autres termes, la prise en main de la défense d'une langue devant les avancées massives d'une autre est un phénomène qu'il convient de soutenir, de toutes nos forces, il constitue un élément fondamental de la diversité culturelle à laquelle nous sommes tous attachés, aussi bien en France qu'en Finlande.

Nous ne pouvons donc que mettre nos efforts en commun et redoubler d'esprit d'initiative pour retrouver un plurilinguisme qui fit, à juste titre, la fierté de ce pays. C'est un peu la volonté, j'ose le croire, qui souffle ici, grâce à nos forces unies, depuis plus d'un demi-siècle. Du fond du cœur et au nom de mon pays, je vous souhaite à tous un très bon anniversaire.

Ranskalaisen koulun ystävät ry 60 vuotta

14. toukokuuta 2009

Ranskan Suomen-suurlähettilään Françoise Bourolleau'n puhe

Arvoisa puheenjohtaja,
arvoisa rehtori,
(arvoisa ministeri,)
hyvät ystävät

Ranskalaisen koulun ystävien yhdistys täyttää tänään 60 vuotta, ja minulla on ilo olla kanssanne palauttamassa mieliin Helsingin ranskalais-suomalaista koulua kohtaan tuntemamme yhteisen kiintymyksen voimakkuutta ja jatkuvuutta. Haluan onnitella ja kiittää yhdistystä pitkistä yhteistyön vuosista sekä yhdistyksen tekemistä lukuisista aloitteista.

En käsittele Ranskalaisen koulun ystävien yhdistyksen historiaa, jonka tunnette paremmin kuin minä. Haluan kuitenkin osoittaa kunnioitustani Catherine Servéille, josta kaikki sai alkunsa. Hän toimi kaukaisen edeltäjäni, suurlähettiläs Charles Magnyn lasten kotioppettajana 1930-luvun loppuvuosina, ja perusti Helsinkiin vuonna 1938 ranskankielisen leikkikoulun, joka on toisesta maailmansodasta huolimatta toiminut keskeytyksettä tähän päivään saakka. Samoin Catherine Servén aloitteesta lastentarhan lapsille tuli vuodesta 1947 mahdollisuus jatkaa ranskankielisessä alkeiskoulussa. Tätä aloitetta tuki koulun oppilaiden vanhempien järjestäytyminen heidän toivoessaan lasten saavan jatkaa ranskankielisessä koulussa ylioppilaaksi asti. Näin perustettiin yhdistyksen Ranskalaisen koulun ystävät ry vuonna 1949. Ranskan suurlähetystön sekä Suomi-Ranska -yhdistyksen tukeman ystävien yhdistyksen päättäväisyyden ansiosta alkoi pitkä tie uuden merkittävän oppilaitoksen, ranskalais-suomalaisen koulun, perustamista kohti. Koulun ensimmäiset oppilaat suorittivat ylioppilastutkinnon vuonna 1964. Haluan myös korostaa Ranskalaisen koulun ystävien merkitystä työssä, jota yhdistys edelleen jatkaa huolehtimalla ranskalais-suomalaiseen kouluun vuonna 1957 liitetyn leikkikoulun toiminnasta, sekä kouluyhteisön tukemisessa kannustamalla oppilaiden onnistumista koulutiellä lukuisin aloittein, joiden monipuolisuudelle ja tehokkuudelle annan tunnustukseni.

Kuten tekivät useat edeltäjäni (olen 14. suurlähettiläs vuoden 1964 jälkeen), totean, ettei ole liiallista muistuttaa ranskalais-suomalaisen koulun erityisestä roolista Ranskan ja Suomen välisessä yhteistyössä. Tästä roolista tuli virallinen vuonna 1977 hallitusten välisellä sopimuspöytäkirjalla. Meillä on täysi syy olla ylpeitä tästä ranskalais-suomalaisesta yhteistyöstä ja koulun antamasta opetuksesta, jota ovat saaneet nauttia lukuisat lahjakkuudet, jotka ovat sittemmin toimineet politiikassa, juridiikassa, kulttuurissa ja tieteessä sekä Euroopan instituutioissa ja liike-elämässä. Tämä kaikki ei olisi voinut tapahtua ilman merkittävää ja tiivistä yhteistyötä Suomen ja Ranskan instituutioiden välillä. Tästä syystä Ranskan valtio jatkaa, huolimatta sen omasta ranskalaisesta kouluverkosta ulkomailla ja budjetin aiheuttamista rajoituksista, mahdollisuuksien mukaan ranskalais-suomalaisen koulun tukemista. Se odottaa saavansa koululta paljon vastinetta, onhan koululla meidän kansainvälisessä toiminnassamme aivan erityinen ja symbolinen asema. Kun kyse on ei-

ranskalaisesta oppilaitoksista, maailmassa on itse asiassa hyvin vähän maita, joissa taloudellinen panoksemme on yhtä huomattava. Kaikkialla muualla meidän mahdollisuutemme ovat joko paljon vaatimattomampia tai ne on varattu ranskalaisia oppilaitoksia varten.

Luotamme ranskalais-suomalaisen koulun johtoon ja opettajiin. Haluan korostaa, että odotamme vieläkin läheisempää yhteistyötä ranskan kielen oppimisen ja sen kautta humanistisen ajattelun ja arvojen hyväksi. Se edistää rauhaa, suvaitsevaisuutta, integraatiota ja kulttuurien välistä vuoropuhelua. On itse asiassa tärkeää, että tämä koulu on ranskan kielen opetuksen ja kehityksen etujoukossa. Toisin sanoen, kielen puolustaminen toisen kielen massiivisen etenemisen edessä on ilmiö, jota on syytä tukea kaikin voimin, sillä se muodostaa kulttuurisen monimuotoisuuden peruselementin, joka on meille kaikille tärkeä, niin Ranskassa kuin Suomessakin.

Meidän on siis syytä yhdistää ponnistuksemme ja tehostaa aloitteellisuuttamme monikielisyden hyväksi, onhan se syystäkin tämän maan ylpeydenaihe. Uskallanpa sanoa, että kyse on myös tahdosta, joka täällä on vallinnut yli puolen vuosisadan ajan, yhdistyneiden voimiemme ansiosta. Sydämeni pohjasta sekä maani nimissä toivotan teille kaikille erittäin hyvää merkkipäivää.